

[Cat/Cast] Once de Septiembre de 2019 | Ningún gobierno autonómico nos hará libres!

ENDAVANT (OSAN) :: 09/09/2019

Manifiesto de Endavant (OSAN) con motivo de la Fiesta Nacional del Once de Septiembre de 2019

Onze de Setembre de 2019 | Cap govern autonòmic no ens farà lliures!

Mobilització · Poder popular · Països Catalans

Manifest d'Endavant (OSAN) amb motiu de la Diada Nacional de l'Onze de Setembre de 2019

El camí cap a la independència d'una part dels Països Catalans que proposava el sobiranisme governamental de JxCAT i ERC ha quedat estroncat. La idea que era possible fer la independència a partir de reformes legals ha quedat desacreditada perquè ni l'estat espanyol ni la Unió Europea no responen a fonaments democràtics, sinó a interessos d'estat i del capitalisme que passen per sobre de la voluntat dels pobles. Així mateix, aquells qui volien fer servir el procés per negociar un nou estatus de Catalunya en el si de l'estat espanyol s'han quedat, també, sense recorregut. Els límits de reforma i acord que els permet l'estat són tan regressius i humiliants que no hi ha base social disposada a acceptar-los.

Però aquests anys de mobilització deixen també una herència molt positiva. Els Països Catalans han passat de ser un dels territoris on més consens hi havia entorn de la constitució de 1978 a ser un dels territoris on l'estat i el poder econòmic estan més deslegitimats. **La idea del lligam indissoluble entre lluita nacional i lluita social ha crescut. I la legitimació de la desobediència com una forma justa d'enfrontar-se a lleis injustes ha arrelat de manera molt important.** I també ens deixa una constatació negativa: el gran arrelament que encara té el nacionalisme espanyol en parts significatives de les classes populars del nostre país.

Ens cal construir un nou camí, amb noves eines, que eixampli aquestes esclotxes. I ens cal tancar la temptació de tornar a recórrer camins coneguts que sabem que l'únic lloc on porten és a una negociació a la baixa amb l'estat sobre competències autonòmiques. No hi ha trànsit a la independència de la llei a la llei. **Només a través d'una via revolucionària, d'una veritable revolució política, és possible trencar les estructures de dominació d'un dels estats més importants del món occidental.** I només des de reivindicacions materials sòlides i reconstrucció del teixit popular podrem trencar l'arrelament del nacionalisme espanyol en una part del nostre poble.

Aquest nou camí va per llarg, i d'això cal ser-ne conscients. Però ja des del primer pas caldrà afrontar noves batalles. **Que el camí sigui llarg no pot ser l'excusa per quedar-se a casa.** Regalem els sofàs als oportunistes. Ara, més que mai, **la militància de**

L'Esquerra Independentista ha de redoblar els esforços, perquè és en els primers passos on ens juguem el rumb posterior.

Aquest nou camí l'ha de fer la nació completa, els Països Catalans. Perquè, si l'objectiu de la independència és garantir els drets nacionals i socials del nostre poble, aquests drets s'han de garantir per a tot el nostre poble, i no fragment a fragment. I, a més, perquè, per trencar amb uns estats occidentals i assentats com l'estat espanyol i francès, necessitarem la força de tots els racons dels Països Catalans, les seves dinàmiques de lluita i la capacitat que cada territori té de generar profundes contradiccions a l'estat.

Sense unitat popular no hi haurà independència. Sense una majoria de les classes populars organitzades al voltant d'un programa polític d'independència nacional, sobirania econòmica i poder popular, no hi ha força suficient per doblegar l'estat. Creure que es pot fer a través d'una aliança transversal capitanejada pels qui diuen que «l'independentisme és un moviment de classes mitjanes que no accepten sobresalts» és negar la possibilitat de guanyar la independència. La unitat popular no és l'Esquerra Independentista ni la CUP. Som un dels embrions d'aquesta unitat popular, però allò que hem de construir haurà de ser molt més gran.

Dels governs autonòmics i dels seus parlaments no en vindrà el canvi en profunditat, no en naixerà ni la independència, ni la República ni la justícia social. **Dir que a través de la gestió autonòmica es construeix la independència, i fer xantatge emocional per mantenir les cadires de les conselleries és una estafa que ha de ser denunciada com a tal per l'independentisme.** Perquè no és possible governar una autonomia buida de sobirania com si ja fóssim una república, i perquè aquells qui ara governen l'autonomia en nom de l'independentisme ho fan per mantenir l'ordre social i els interessos de les classes dominants. **I no hi haurà independència sense enderrocar aquest ordre social i aquests interessos.**

Construir unitat popular, construir estructures de resistència, construir moviment. A cada lluita social, a cada lloc de treball, a cada mobilització antirepressiva, a tots els nodes del teixit associatiu, a tots els racons dels Països Catalans. **Fer els primers passos d'un nou camí dotant-los del sentit i l'orientació encertats per arribar a l'objectiu final: la República dels Països Catalans i la construcció d'una societat feminista i socialista.**

La lluita és l'únic camí!

Once de Septiembre de 2019 | Ningún gobierno autonómico nos hará libres!

Movilización · Poder popular · Països Catalans

Manifiesto de Endavant (OSAN) con motivo de la Fiesta Nacional del Once de Septiembre de 2019

El camino hacia la independencia de una parte de los Països Catalans que proponía el

soberanismo gubernamental de JxCAT y ERC ha quedado truncado. **La idea de que era posible hacer la independencia a partir de reformas legales ha quedado desacreditada** porque ni España ni la Unión Europea responden a fundamentos democráticos, sino a intereses de estado y del capitalismo que pasan por encima de la voluntad de los pueblos . Asimismo, aquellos que querían utilizar el proceso para negociar un nuevo estatus de Cataluña en el seno de España se han quedado, también, sin recorrido. **Los límites de reforma y acuerdo que les permite el estado son tan regresivos y humillantes que no hay base social dispuesta a aceptarlos.**

Pero estos años de movilización dejan también una herencia muy positiva. Los Països Catalans han pasado de ser uno de los territorios donde más consenso había en torno a la constitución de 1978 a ser uno de los territorios donde el estado y el poder económico están más deslegitimados. **La idea del lazo indisoluble entre lucha nacional y lucha social ha crecido. Y la legitimación de la desobediencia como una forma justa de enfrentarse a leyes injustas ha arraigado de manera muy importante.** Y también nos deja una constatación negativa: el gran arraigo que todavía tiene el nacionalismo español en partes significativas de las clases populares de nuestro país.

Necesitamos construir un nuevo camino, con nuevas herramientas, que ensanche estas grietas. Y necesitamos cerrar la tentación de volver a recorrer caminos conocidos que sabemos que el único lugar donde llevan es a una negociación a la baja con el estado sobre competencias autonómicas. No hay tráfico en la independencia de la ley a la ley. **Sólo a través de una vía revolucionaria, de una verdadera revolución política, es posible romper las estructuras de dominación de uno de los estados más importantes del mundo occidental.** Y sólo desde reivindicaciones materiales sólidas y reconstrucción del tejido popular podremos romper el arraigo del nacionalismo español en una parte de nuestro pueblo.

Este nuevo camino va para largo, y hay que ser conscientes de ello. Pero ya desde el primer paso será necesario afrontar nuevas batallas. **Que el camino sea largo no puede ser la excusa para quedarse en casa.** Regalemos los sofás a los oportunistas. Ahora, más que nunca, **la militancia de la Izquierda Independentista debe redoblar esfuerzos** , porque es en las etapas donde nos jugamos el rumbo posterior.

Este nuevo camino debe hacer la nación completa, los Països Catalans. Porque, si el objetivo de la independencia es garantizar los derechos nacionales y sociales de nuestro pueblo, estos derechos deben garantizarse para todo nuestro pueblo, y no fragmento a fragmento. Y, además, porque, para romper con unos estados occidentales y asentados como el estado español y francés, necesitaremos la fuerza de todos los rincones de los Països Catalans, sus dinámicas de lucha y la capacidad que cada territorio tiene de generar profundas contradicciones en el estado.

Sin unidad popular no habrá independencia . Sin una mayoría de las clases populares organizadas en torno a un programa político de independencia nacional, soberanía económica y poder popular, no hay fuerza suficiente para doblar el estado. Creer que se puede hacer a través de una alianza transversal capitaneada por quienes dicen que «el independentismo es un movimiento de clases medias que no aceptan

sobresaltos» es negar la posibilidad de ganar la independencia. La unidad popular no es la Izquierda Independentista ni la CUP. Somos uno de los embriones de esta unidad popular, pero lo que tenemos que construir deberá ser mucho mayor.

De los gobiernos autonómicos y de sus parlamentos no vendrá el cambio en profundidad, no nacerá ni la independencia, ni la República ni la justicia social. **Decir que a través de la gestión autonómica se construye la independencia, y hacer chantaje emocional para mantener las sillas de las consejerías es una estafa que debe ser denunciada como tal por el independentismo** . Porque no es posible gobernar una autonomía vacía de soberanía como si ya fuéramos una república, y para que los que ahora gobiernan la autonomía en nombre del independentismo lo hacen para mantener el orden social y los intereses de las clases dominantes. **Y no habrá independencia sin derribar este orden social y estos intereses.**

Construir unidad popular, construir estructuras de resistencia, construir movimiento. En cada lucha social, en cada puesto de trabajo, en cada movilización antirepresiva, a todos los nodos del tejido asociativo, a todos los rincones de los. **Hacer los primeros pasos de un nuevo camino dotándolos del sentido y la orientación acertados para llegar al objetivo final: la República de los Països Catalans y la construcción de una sociedad feminista y socialista.**

¡La lucha es el único camino!

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-once-de-septiembre>